

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาในบทที่ 2 มุ่งเน้นข้อมูลจากศึกษาและรวบรวมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาหลัก ๆ ดังนี้

2.1 การออกแบบบรรจุภัณฑ์

2.1.1 ความหมายของการออกแบบบรรจุภัณฑ์

การออกแบบบรรจุภัณฑ์มีมากกว่าหนึ่งความหมาย เนื่องจากคำว่า การออกแบบบรรจุภัณฑ์มาจากการผสมคำว่า “การออกแบบ” และ “บรรจุภัณฑ์” ซึ่ง คำว่า “การออกแบบ” หมายถึง การวางแผน หรือ กระบวนการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่สามารถนำไปผลิตในระบบอุตสาหกรรมตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน (Oxford 1994) และ คำว่า “บรรจุภัณฑ์” หมายถึง หีบห่อ ภาชนะบรรจุ โดยส่วนใหญ่คำว่า การออกแบบบรรจุภัณฑ์ หมายถึง การออกแบบโครงสร้างและกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์เป็นหลัก (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2545) ดังนั้น คำว่า “การออกแบบบรรจุภัณฑ์” ในงานวิจัยนี้ หมายถึง กระบวนการสร้างสรรค์โครงสร้างของภาชนะบรรจุและกราฟิกบนภาชนะบรรจุที่คาดว่าจะนำไปผลิตในระบบอุตสาหกรรมตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน

การออกแบบบรรจุภัณฑ์เป็นการผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลป์ (ปุ่น และสมพร คงเจริญเกียรติ 2542) เนื่องจากการออกแบบบรรจุภัณฑ์มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยและรูปลักษณะภายนอกที่สวยงาม การออกแบบบรรจุภัณฑ์เป็นศาสตร์ เพราะการออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องพิจารณาเลือกใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับการใช้งาน สามารถรองรับและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในให้สะอาดและปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมและสภาพอากาศได้ดี และไม่ทำปฏิกิริยากับผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุอยู่ภายใน นอกจากนี้การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องสามารถผลิตได้ระบบอุตสาหกรรม และสอดคล้องกับเทคโนโลยีในการผลิตโครงสร้างบรรจุภัณฑ์ การบรรจุ และปิดผนึกบรรจุภัณฑ์ที่มีอยู่ในชุมชน

การออกแบบบรรจุภัณฑ์เป็นศิลป์ เพราะการสร้างสรรครูปลักษณ์ภายนอกของบรรจุภัณฑ์ให้สวยงามและสามารถดึงดูดความสนใจของกลุ่มผู้บริโภคได้ และมีประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ผลิต และกลุ่มผู้บริโภค จำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะและความรู้ทางด้านศิลปะมาช่วยในการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์ เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่ในปัจจุบันตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากรูปลักษณ์ภายนอกของบรรจุภัณฑ์

2.1.2 หน้าที่และประโยชน์ใช้สอยในการออกแบบ

การออกแบบบรรจุภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นหลักและรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงามเป็นรอง จากการศึกษาข้อมูลจากการและงานวิจัย สรุปได้ว่า หน้าที่และประโยชน์ใช้สอยหลักของบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารแปรรูปประกอบไปด้วย 1) การรองรับและห่อหุ้มผลิตภัณฑ์ เพื่อความสะดวกในการใช้งาน บริโภค ขนย้าย และจัดจำหน่าย การถนอมผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุภายใน (Paine 1992) 2) การปกป้องและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารที่บรรจุอยู่ภายในจากอุณหภูมิภายนอกบรรจุภัณฑ์ มดและแมลง ฝุ่นละออง และฝนระหว่างการจัดเก็บและระหว่างการขนย้าย 3) อำนวยความสะดวกในการใช้งานให้กับกลุ่มผู้ผลิตในชุมชนในการบรรจุ และปิดผนึก และอำนวยความสะดวกในการเปิดบริโภคของกลุ่มผู้บริโภค 4) นำเสนอข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด (Paine 1992; คงเจริญเกียรติ 2541; Southgate 1994; แสนสุภา 2544) และ 5) ส่งเสริมภาพลักษณ์อันดีให้กับผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในและตราสินค้าของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานจำเป็นที่จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้งาน และขอบเขตในการใช้งานบรรจุภัณฑ์ก่อนปฏิบัติการออกแบบ (Vazquez 2003; Young 2006) เพราะข้อมูลดังกล่าวสามารถช่วยให้กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนสามารถกำหนดประเภทของบรรจุภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม

2.1.3 ประเภทของบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้ คือ บรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิ บรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิ และบรรจุภัณฑ์ตติยภูมิ ซึ่งบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทมีหน้าที่ประโยชน์ใช้สอยแตกต่างกันออกไป ซึ่งปุ่น และสมพร คงเจริญเกียรติ (2542) ได้กล่าวว่า บรรจุภัณฑ์ที่กลุ่มผู้บริโภคใช้ประกอบในการพิจารณาและตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นบรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิ และบรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิ

บรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิ หมายถึง หีบห่อหรือภาชนะบรรจุที่รองรับและห่อหุ้มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปโดยตรง เนื่องจากผู้บริโภคมักพิจารณาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากรูปลักษณ์ภายนอกของบรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิ ดังนั้น การออกแบบบรรจุภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องนำเสนอข้อมูลของผลิตภัณฑ์บนฉลากบรรจุภัณฑ์อย่างชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด และควรจะมีหลากหลายขนาดเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการบริโภคของกลุ่มผู้บริโภค (Paine 1992)

บรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิ หมายถึง ภาชนะบรรจุสำหรับรวมหน่วยบรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิเพื่อความสะดวกในการจัดเก็บ ขนย้าย และจัดจำหน่ายในปริมาณที่มาก และช่วยปกป้องคุ้มครองผลิตภัณฑ์จากการเรียงทับซ้อนระหว่างการจัดเก็บและการขนส่ง ดังนั้น บรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงความแข็งแรงในการรับแรงกดทับระหว่างการจัดเก็บ การสั่นสะเทือนระหว่างการขนย้าย และมีขนาดที่สอดคล้องกับพื้นที่ในการจัดวางเพื่อการขนส่งอีกด้วย ดังนั้น บรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิจึงจำเป็นต้องกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความประสงค์ที่ขยายตลาดไปในพื้นที่ห่างไกลจากชุมชนของตนเอง

บรรจุภัณฑ์ตติยภูมิ หมายถึง บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการรองรับและรวมหน่วยของบรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิเข้าด้วยกันเพื่อความสะดวกในการขนส่งทางเรือ และทางอากาศ เป็นหลัก ดังนั้น การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์ตติยภูมิจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง ความแข็งแรงในการรับแรงกดทับระหว่างการจัดเก็บและการขนย้ายด้านเครื่องจักร และมีขนาดที่เหมาะสมและสามารถบรรจุได้ตามขนาดภายในของตู้คอนเทนเนอร์ของประเทศนั้น ๆ

2.1.4 องค์ประกอบหลักของบรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชนสำหรับอาหารแปรรูปในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับบรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิมากกว่าบรรจุภัณฑ์ทุติยภูมิ เนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตส่วนใหญ่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในชุมชนของตนและชุมชนใกล้เคียง ซึ่งสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้แนะนำว่า การออกแบบบรรจุภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงทั้งระบบของการบรรจุต่อหน่วยย่อยเพื่อการบริโภค และการบรรจุรวมหน่วยย่อยเข้าด้วยกันเพื่อการขนส่ง การออกแบบบรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิ ประกอบไปด้วยส่วนโครงสร้างบรรจุภัณฑ์ และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2545) เนื่องจาก

โครงสร้างบรรจุภัณฑ์ทำหน้าที่รองรับ ห่อหุ้ม ปกป้องและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในให้สะอาด และปลอดภัยต่อการบริโภคของผู้บริโภค และกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ทำหน้าที่นำเสนอข้อมูลของผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้บริโภคใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในบรรจุภัณฑ์ ดังนั้นองค์ประกอบทั้งสองส่วนมีความสำคัญอย่างต่อการออกแบบบรรจุภัณฑ์ปฐมภูมิ

การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ควรคำนึงถึง สิ่งดังต่อไปนี้ คือ

- วัตถุประสงค์ของการใช้งาน
- คุณสมบัติและคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป
- น้ำหนัก หรือปริมาตรในการบรรจุต่อหน่วย
- วัสดุของโครงสร้างบรรจุภัณฑ์ที่ไม่ทำปฏิกิริยาเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ หรือก่อให้เกิดสารพิษต่อร่างกายของผู้บริโภค และสามารถป้องกัน เช่น อัดราซึมผ่านของไอน้ำ อัดราการซึมผ่านของก๊าซ การต้านทานไขมัน
- โครงสร้างของบรรจุภัณฑ์ต้องสามารถปกป้องคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในและความแข็งแรง เช่น การต้านทานแรงดึงขาด การต้านทานแรงกระแทก การทนทานต่อความร้อนหรือความเย็น
- เครื่องจักรในการบรรจุและปิดผนึกของกลุ่มผู้ผลิต(ภาคลำเจียก 2544)
- ระยะเวลาในการวางจำหน่าย
- ต้นทุนในการผลิต และงบประมาณในลงทุนของกลุ่มผู้ผลิต

กล่าวโดยสรุป การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์อาหารในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จะต้องศึกษาและรวบรวมข้อมูลดังที่กล่าวมาข้อต้นก่อนที่จะเลือกใช้วัสดุของโครงสร้างบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทที่สามารถจำหน่ายในตลาดได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย จำเป็นที่จะต้องนำเสนอข้อมูลบนบรรจุภัณฑ์ที่ครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 194 พ.ศ.2543 เรื่อง ฉลาก ซึ่งได้ระบุไว้ว่า ฉลาก หมายถึง สิ่งที่ต้องปิด ติดหรือแสดงไว้ในที่เปิดเผยที่ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ นั้น ๆ โดยมีข้อความ ภาพถ่าย รูปภาพ รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือ เครื่องหมายการค้าว่าจะเป็นภาษาใดที่ปรากฏในฉลาก ต้องไม่เป็นเท็จ ไม่ทำให้เข้าใจผิดว่าวัตถุ ข้อความ รูป รูปภาพ รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือเครื่องหมายการค้าดังกล่าวผสมอยู่ในอาหารโดยที่ไม่มีวัตถุนั้นผสมอยู่ หรือมีผสมอยู่ในปริมาณที่ไม่สามารถแสดงสรรพคุณได้

ในกำหนดข้อมูลบนฉลากบรรจุภัณฑ์ที่จำหน่ายต่อผู้บริโภคจะต้องมีข้อความภาษาไทยแต่จะมีภาษาต่างประเทศก็ได้ และจะต้องแสดงข้อความแสดงรายละเอียด ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 194) พ.ศ. 2543 เรื่อง ฉลาก และ (ฉบับที่ 252) พ.ศ. 2545 เรื่องฉลาก (ฉบับที่ 2) ดังนี้ คือ

1. ชื่ออาหาร
2. เลขสารบบ
3. ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิตหรือผู้แบ่งบรรจุสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ
4. ปริมาณของอาหารเป็นระบบเมตริก
5. ส่วนประกอบที่สำคัญเป็นร้อยละของน้ำหนักโดยประมาณ เรียงลำดับปริมาณจากมากไปน้อย
6. ข้อความว่า “ใช้วัตถุกันเสีย” ถ้ามีการใช้
7. ข้อความว่า “เจือสีธรรมชาติ” หรือ “เจือสีสังเคราะห์” ถ้ามีการใช้แล้วแต่กรณี
8. ข้อความว่า “ใช้.....เป็นวัตถุปรุงแต่งรสอาหาร” (ความที่เว้นไว้ให้ระบุชื่อของวัตถุปรุงแต่งรสอาหารที่ใช้)
9. ข้อความว่า “ใช้.....เป็นวัตถุที่ให้ความหวานแทนน้ำตาล” (ความที่เว้นไว้ให้ระบุชื่อของวัตถุที่ให้ความหวานแทนน้ำตาลที่ใช้) ด้วยตัวอักษรขนาดไม่เล็กกว่า 2 มิลลิเมตร สีของตัวอักษรติดกับสีของพื้นฉลาก
10. ข้อความว่า “แต่งกลิ่นธรรมชาติ” “แต่งกลิ่นเลียนธรรมชาติ” “แต่งกลิ่นสังเคราะห์” “แต่งรสธรรมชาติ” หรือ “แต่งรสเลียนธรรมชาติ” ถ้ามีการใช้แล้วแต่กรณี
11. วันเดือนและปีที่ผลิต
12. คำแนะนำในการเก็บรักษา (ถ้ามี)
13. วิธีปรุงเพื่อรับประทาน (ถ้ามี)
14. วิธีการใช้และข้อความที่จำเป็นสำหรับอาหารที่มุ่งหมายจะใช้กับเด็กทารก หรือเด็กอ่อน หรือบุคคลกลุ่มใดใช้โดยเฉพาะ
15. ข้อความตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนดให้ต้องมีฉลากที่มีเครื่องหมายการค้าแสดงไว้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอาจจะกำหนดให้ระบุคำว่า “ตรา” หรือ “เครื่องหมายการค้า” กำกับเครื่องหมายการค้าไว้ด้วยเพื่อป้องกันมิให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา 2546)

เครื่องหมายการค้า หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของเจ้าของเครื่องหมายนั้นแตกต่างจากสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ในปัจจุบันกลุ่มผู้ผลิตสามารถขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ ถ้าเครื่องหมายการค้าประกอบไปด้วยลักษณะดังต่อไปนี้ คือ มีลักษณะบ่งเฉพาะที่แตกต่างจากเครื่องหมายของผู้อื่น ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ และไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของผู้อื่นที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อน (กรมทรัพย์สินทางปัญญา 2546) เครื่องหมายการค้า ส่วนใหญ่เป็นภาพสัญลักษณ์ตัวแทน ภาพลักษณ์แทนคำ อักษรชื่อย่อ อักษรชื่อเรียก และการผสมสิ่งทีกล่าวนมาทั้งหมดเข้าด้วยกัน เพื่อใช้แสดงความเป็นเจ้าของบนสิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์ ปัจจุบันกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทยได้ให้การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าประเภทสามมิติ ซึ่งเป็นรูปสัญลักษณ์ภาพนอกของสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นใหม่ที่ไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ ยกตัวอย่างเช่น รูปทรงของผลิตภัณฑ์ และ รูปทรงของภาชนะบรรจุ เป็นต้น

2.2 ผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือ ที่เรียกโดยย่อว่า โอทอป (One Tambon One Product: OTOP) เป็นโครงการเร่งด่วนของรัฐบาล ที่มุ่งเน้นให้แต่ละชุมชนได้ใช้ความสามารถและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งในชุมชนให้มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น คุณภาพดี ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จึงเป็นผลผลิตจากความสามารถและภูมิปัญญาท้องถิ่นของแต่ละกลุ่มผู้ผลิตในแต่ละชุมชน ซึ่งผลิตภัณฑ์ชุมชนแบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้ คือ อาหาร เครื่องดื่ม ผ้าและเครื่องแต่งกาย ของใช้และของตกแต่งบ้าน และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม 2544)

ผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตรที่มีมากในชุมชนตามฤดูกาล ซึ่งได้ผ่านกระบวนการแปรรูปด้วยกรรมวิธีการผลิตตามความสามารถและภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละชุมชน เพื่อถนอมอาหารไว้รับประทานนอกฤดูกาล ยกตัวอย่างเช่น ไข่เค็มไชยา ทุเรียนกวน ทุเรียนทอดกรอบ ผลไม้แช่อิ่ม และกะปิ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปประจำท้องถิ่นดังกล่าวได้ขึ้นชื่อว่าเป็นของดีประจำแต่ละจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งคนไทยรู้จักกันเป็นอย่างดี เมื่อรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการขยายตลาดเพิ่มมากขึ้น ชุมชนที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐบาลจึงได้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้ผลิต และเริ่มดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนประจำท้องถิ่นของตนเองในระบบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก หรือเรียกว่าอุตสาหกรรมครอบครัว เนื่องจากความจำเป็นที่จะต้องมีการ

เก็บรักษาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปให้มีคุณลักษณะและคุณภาพตามที่กลุ่มผู้ผลิตต้องการนำเสนอ
ขายต่อกลุ่มผู้บริโภค กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจึงจำเป็นที่จะต้องมีการเลือกใช้บรรจุ
ภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ และสามารถเก็บรักษาผลิตภัณฑ์อาหารในช่วงระยะเวลาตามที่กลุ่ม
ผู้ผลิตกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากจำนวนของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภท
อาหารในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ในพื้นที่เดียวกันมีมากกว่าหนึ่งกลุ่ม ดังนั้น บรรจุ
ภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์จึงจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่มากกว่า
ปกป้องและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายใน บรรจุภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องสามารถสร้าง
ภาพลักษณ์ที่แตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ของแต่ละกลุ่มผู้ผลิตได้อย่างชัดเจน

ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะอธิบายวิธีการดำเนินงานวิจัย และขั้นตอนการปฏิบัติการวิจัยการออกแบบ
บรรจุภัณฑ์ทุเรียนแปรรูป สำหรับกลุ่มผู้ผลิต ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์